

[Rager.]

havde føjet til i Betænkningen, at der naturligvis maa sørges for den fornødne Sikkerhed. Det er nemlig ogsaa noget, som kendetegner Haandværkerne, at de ikke ønsker at faa disse Laan, uden at de er i Stand til bagefter at opfylde de Forpligtelser, som Laantagningen paalægger dem.

Ved første Behandling omtalte jeg kort Spørgsmaalet om Driftslaane foreninger. Jeg har desangaaende faaet nogle Oplysninger, hvoraf det fremgaar, at denne Paragraf i Loven endnu ikke har været anvendt. Naturligvis har vi haft visse Driftslaane foreninger herhjemme, med hvilke man ikke har haft de allerbedste Erfaringer, og jeg kan derfor i og for sig godt forstaa, at man fra det offentliges Side ser med nogen Skepsis paa Spørgsmaalet Driftslaane foreninger rent principielt, men jeg vil dog gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Handelsminister, at Ministeriet, hvis der fra Haandværkets Side skulde komme fornyede Anmodninger om at kunne oprette Driftslaane foreninger i Henhold til denne Lov, da vil stille sig saa imødekommende, som det er forsvarligt under Hensyn til, at det jo er Statens Midler, man har med at gøre.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse, og da det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) hævder, at hans Mindretalsforslag adskiller sig en Del fra Flertallets, maa jeg altsaa anbefale Vedtagelsen af Flertallets; for det ærede Medlem vil vel næppe give Køb og trække sin lille formelle Flagstang ned.

Jensen (Broby): Jeg var lige ved at tro, at det ærede Medlem Hr. Rager til Slut vilde have anbefalet at stemme for vort Ændringsforslag, saa glad var han for det. Men det endte jo alligevel med, at han maatte anbefale Tinget at stemme imod det.

Baade det ærede Medlem Hr. Rager og det ærede Medlem Hr. Drachmann siger nu, at der er ingen principiel Forskel; men der er en ret stor principiel Forskel paa vort Ændringsforslag og paa Flertallets, netop paa det Punkt, jeg nævnte før, med Hensyn til Lovens § 4. Nu siger man nok: Den gamle Lov er administreret saaledes, at der aldrig har kunnet peges paa Tilfælde, hvor man har givet Statsstøtte til Konkurrence med andre Industrier her i Landet. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det, der for to Aar siden gav Anledning til, at denne Bestemmelse blev føjet ind i Loven, var netop, at man prøvede paa

at give Støtte til Bygning af Skibe herhjemme, og jeg vil gerne minde det ærede Medlem Hr. Drachmann om, hvilke Protester vi den Gang fik fra Dampskibsrederiforeningen, fra de forskellige Organisationer, som netop kunde vente at faa en Konkurrence derigennem, at man gav Statsstøtte til en enkelt Mand til at bygge Skibe; det er sikkert ikke glemt af det ærede Medlem Hr. Drachmann, hvor mange Protester der kom den Gang, og der er jo intet i Vejen for, at vi kan komme ud for lignende Tilfælde, ogsaa i den 2-aarige Periode, hvor den nye Lov skal gælde. Derfor er vi imod at give en saadan Bemyndigelse, idet vi mener, det er forkasteligt at give Eksportkreditter, naar de anvendes inden for Landets Grænser. Hvad Industrien angaar, mener vi heller ikke, at den har Grund til at komme og stille et saadant Krav paa det nuværende Tidspunkt, hvor man i Virkeligheden paa Grund af Statsforanstaltninger, Valutarestriktioner, har givet den ganske glimrende Betingelser at virke under.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti for den Tilslutning, de og deres Partier har givet Lovforslaget, og erklærer mig indforstaaet med de af de tre Partier i det nedsatte Udvalg stillede Ændringsforslag. Med Hensyn til det af Partiet Venstre stillede Ændringsforslag skal jeg udtale, at jeg ikke vil anse det for rigtigt at begrænse det Beløb, der i Form af Garantier kan stilles til Raadighed til Fremhjælpning af forbedret Teknik m. v. inden for Industrien, til 2 Mill. Kr., som af Partiet foreslaaet. I Øjeblikket er der disponeret over 1 650 000 Kr. af den paagældende Bevilling, saa at en saa stærk Nedsættelse som foreslaaet fremtidig vilde udelukke Ydelsen af saadan Støtte i væsentligt Omfang. Den Frygt, der i denne Forbindelse gives Udtryk for i Retning af, at man gennem Garantier for større Industrileverancer til Indlandet skulde støtte nogle Industrier i Konkurrencen med andre, er efter min Mening ikke begrundet, idet det udtrykkelig i den gældende Lovs § 4 er foreskrevet, at Hensyn vil være at tage til, at der ikke paaføres bestaaende danske Virksomheder en usund Konkurrence.

Med Hensyn til Henstillingen om, at der skal slækkes paa Kravene over for Haandværkere, der søger Laan eller Garantier, skal jeg sige, at det Laaneudvalg, der behandler disse Sager, efter mit Skøn